

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φύλ. — 707

Ἔτος Α

15 Ἰανουαρίου 1975

(Π.Ο.Η.)

Τιμή Φύλλου Δρζ. 3.—

Γραφεία Κέντρου 32— Ἀθήναι Τ. 147

Τηλ. 628.280

Ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος κατευθυνομένη πρὸς τὴν θάλασσαν.

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ

Α'

Πρός ενημέρωσιν τῶν κ. κ. Βουλευτῶν τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τοῦ ἐορτολογικοῦ θέματος, ἀπὸ Ἑκκλησιαστικῆς ἀπόψεως

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3)16.1.1975

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

1. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ ἡμερολογικὸν ζήτημα δὲν εἶναι θεολογικόν. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ ὁρισμένον ἡμερολόγιον ἐτοποθέτησε τὰς ἐορτάς της, ἀπέκτησε τοῦτο καὶ μίαν πλευρὰν Ἑκκλησιαστικὴν. Καὶ ἐφ' ὅσον αἱ ἐορταὶ τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νὰ ἐορτάζωνται ἐνιαίως, προκύπτει ἀμέσως τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ πλευρὰ τοῦ ζητήματος, εἶναι γενικὸν ζήτημα τῆς Ἐκκλησίας.

2. Τοῦ ἐορτολογίου αὐτῆς αἱ βάσεις ἐτέθησαν ὑπὸ τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῶν 318 Θεοφόρων Πατέρων, τῆς ὁποίας ἡ περὶ τοῦ Πάσχα ἀπόφασις περὶ τοῦ ταυτοχρόνου ὑπὸ πάντων τῶν Χριστιανῶν ἐορτασμοῦ αὐτοῦ, ἔχει, ἀναντιρρήτως, ἐπέκτασιν καὶ ἐφ' ὅλον τὸν ἀνιήτων ἐορτῶν, ἐφ' ὅσον ὁ ἀναστάς Χριστός, αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ γεννηθεὶς, ὁ βαπτισθεὶς, καὶ ὁ μεταμορφωθείς. Ἡ ἀπόφασις δὲ αὕτη, ὡς ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἀποχρεωτικὴ διὰ πάντας τοὺς εἰς Χριστὸν πιστεύοντας, γνωστοῦ ὄντος ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὡς Θεόπνευστοι, εἶναι ἀλάθητοι. ("Ὁρα Α' Κανὼνα τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου).

3. Ἡ καινοτομήσασα περὶ τὰ τέλη τοῦ 16ου αἰῶνος μ.Χ. εἰς τὸ ἐορτολόγιον Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία, ἐξήτησεν ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἐγγράφως, τὴν πρὸς τοῦτο συμμέρφωσίν της, ὁ τότε Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἱερουσάλης δ' Β' κατεδίδασκε συνοδικῶς εἰς τοεῖς Συνόδους, τοῦ 1583, 1587 καὶ 1593 τὴν καινοτομίαν, θεωρηθείσης ὡς «ἐπισφαλοῦς καὶ οὐκ ἀναγκαίας, προξένου δὲ μᾶλλον πολλῶν κινδύνων». (Ἐκκλ. Ἱστορ. Μητροπ. Φιλαρέτου Βαρεΐδου, τόμος Γ' σελ. 125).

4. Ἐπίσης ὅτε κατὰ τὸ 1902 προσέλαβε συζήτησιν ἐπὶ τῆς προσαρμογῆς τοῦ ἐορτολογίου πρὸς τὸ νῦν ἡμερολόγιον, ὁ Τότε Μέγας ἐν Πατριάρχαις Ἰωακείμ ὁ Γ', διὰ τῆς συνοδικῆς τοῦ Ἐγκλήσιου τοῦ 1902, ἀτηρήθηνεν ἐρώτημα πρὸς πᾶσας τὰς ἐπὶ μέρους Ὁρ-

θοδόξους Ἐκκλησίας, ζητῶν τὴν ἐπ' αὐτοῦ γνώμην των. Ὅλων δὲ αὐτῶν αἱ ἀπαντήσεις ἦσαν ἀρνητικαί, πρὸς τὰς ὁποίας συμφωνήσας καὶ αὐτός, ἔγραψε εἰς τὴν πρὸς αὐτοὺς ὑπέροχον ἐγκύκλιόν του τοῦ 1904, μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «...τοῦτο γὰρ γνώρισμα ὀρθοδοξίας... τὸ μὴ κινεῖν δοξα αἰῶνια, ἃ οἱ Πατέρες ἡμῶν ἔθεντο... τὸ δὲ ὑπερσηθῆσαι μόνον 13 ἡμέρας... ἀγόντων καὶ ἀσκοπων εἶναι» (Καθηγ. Ἰ. Καριώση, «Δογματικὰ καὶ Συμβ. μνημεῖα τῆς Ὁρθ. Καθ. Ἐκκλησίας» σελίς 22).

5. Εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τοῦ Β.Α. τῆς 25. 1.23, διὰ τοῦ ὁποίου ἀπιδάσεται ὁ κατὰ τὰ Πάτρια ἐορτασμός τῶν ἐορτῶν, ἡ ἐκ νομομαθῶν ἐπιτροπὴ γράφει καὶ τὰ ἑξῆς: «...Ὁδὸς τούτων (τῶν ἐπὶ μέρους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν) δύνανται νὰ χωρισθῇ τῶν λοιπῶν καὶ νὰ ἀποδεχθῇ νέον ἡμερολόγιον, χωρὶς νὰ καταστῇ Σχισματικὴ ἀπέναντι τῶν ἄλλων» («Πραγματικὴ Ἀλήθεια περὶ τοῦ Ἐκκλ. ἡμερολογίου 1929, σελίς 17).

Αὐτὸς οὗτος ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Κυρὸς Χρυσόστομος, ἐκρίνεν, ὡς Ἀρχιεπίσκοπος πρῶτον, τὴν ἐπὶ τοῦ Πάστα γενομένην μεταρρύθμισιν εἰς τὸ ἡμερολόγιον ὡς «μίαν τῶν καινοτομιῶν τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης, Παγκόσμιον σκάνδαλον καὶ αὐθαίρετον καταπάτησιν τῶν ἱερῶν Κανόνων».

6. Παρ' ὅλα τ' ἀνωτέρω, ἡ ἡγεσία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας προσέβη κατὰ τὸ 1924 πραξικοπηματικῶς εἰς τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ ἐορτολογίου, ἄνευ τῆς γνώμης τῶν ἄλλων ὁμοδόξων Ἐκκλησιῶν, μὴ συντρέχοντος οὐδενὸς πρὸς ταύτην λόγου.

7. Πρὸς τὴν γενομένην μεταρρύθμισιν ταύτην ἀντέδρασαν ἀνθεομιήτως ἀσχετοὶ κατ' ἀρχὰς λαϊκοί, μετ' ὀλίγον δὲ τὸ κίνημα ἐπεξετάθη εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα, τὰ κατ' αὐτῶν δὲ ληφθέντα βάρβαρα μέτρα συντέλεσαν εἰς τὴν ἔξαρσιν τοῦ φανατισμοῦ των, μετὰ δὲ τὴν κατὰ τὸ 1935 ἔξοδον τῶν γνωστῶν Ἀρχιερέων, τῶν ἀναλαβόντων τὴν διαπολιμνησιν αὐτῶν, ὁλοκληρώθη ἡ δογάνωσις τῆς Μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν οὔτε αἱ ἐξοραὶ οὔτε οἱ σπαντοειδεῖς ἐκθιασμοὶ καὶ κακώσεις ἴσχυσαν

νά διαλύσουν, καί οὕτω ἡ ὑπόστασις ἡμῶν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν χώρον, ὡς Ὁρθόδοξον Χριστιανικῆς Κοινωνίας, ἀποτελεῖ μίαν ὁμοῦσαν πραγματικότητα, οἱ δὲ καθ' ἡμῶν σκληροὶ διωγμοὶ ἀπέδειξαν τὸ ἀκατάλυτον αὐτῆς.

Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους εἰς τὴν ἀπὸ 14.10.72 γνωμοδότησίν του ἐπὶ τοῦ θέματος ἡμῶν, ἀναγνωρίζει τὴν ὀφισταμένην «DE FACTO» κατάστασιν, χαρακτηρίζων τὸ θέμα ὡς «Ἐθνικόν», τὰ δὲ καθ' ἡμῶν τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας μέτρα ὡς «ἀνευ μεγάλης σημασίας», μὴν ἐπαινεῖ.

8. Ἡ προβαλλομένη ὑπὸ τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας δικαιολογία, καθ' ἣν, μὲ τὴν ταυτότητα τῆς θρησκείας καὶ μὲ τὴν διαφορὰν μόνον 13 ἡμερῶν, ἡ ὁποία δὲν εἶναι θρησκεία, ὑποπίπτουν οἱ κληρικοὶ μας εἰς τὸ ἀδίκημα τῆς ἀντιποιήσεως ἀρχῆς, εἶναι χονδροειδέστατον σόφισμα. Διότι, α) ὁ χαρακτηρισμὸς ἐνὸς πράγματος ὡς θρησκείας, διὰ τὸ πρακτικὸν μέρος, εἶναι καθαρῶς ὑποκειμενικὸν θέμα· τί θὰ λέγουν οἱ ἄλλοι ἀντικειμενικῶς, δὲν ἔχει οὐδεμίαν σημασίαν καὶ β) τὴν ἀντιποίησιν δὲν τὴν συνιστᾷ ἡ ταυτότης τῶν πράξεων, ἀλλ' ἡ ταυτότης τοῦ τίτλου. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν ἡμεῖς ὡς Ἐκκλησία ἔχομεν διάφορον τίτλον τοῦ τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας, δὲν ὑποπίπτομεν εἰς τὸ ἀδίκημα τῆς ἀντιποιήσεως ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον ἄλλως τε, οἱ ἐξυπηρετούμενοι εἰς τὰς θρησκευτικὰς τῶν ἀνδρῶν πιστοὶ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ὑπὸ τῶν Κληρικῶν αὐτῆς, γνωρίζουν τὴν ιδιότητά των, καὶ αὐτοὺς θεωροῦν νομίμους ποιμένας των.

9. Τραγοπάτην ἀπόδειξιν τῆς νομιμοφροσύνης καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν πιστῶν τῆς ἡμετέρας Ὁρθόδοξον Χριστιανικῆς Κοινωνίας ἀποτελεῖ καὶ τὸ γεγονός, καθ' ὃ, κατὰ τὴν διαρρηθῆσαν ἀπὸ τοῦ 1924 50ετίαν οὐδ' ἅπασι διεσαλεύθη ἡ Δημοσία τάξις καίτοι ἡ Διοικοῦσα Ἐκκλησία καὶ ἡ Πολιτεία μᾶς μετεχειρίσθησαν ὡς ἀνδράποδα.

Οἱ καιροὶ οὐ μεγάλοι· πρὸ τῶν πλῶν τῆς Πατρίδος μας εὐρίσκονται οἱ ἀσπονδοὶ ἐχθροὶ μας, μὲ τὰς θηριώδεις καθ' ἡμῶν διαθέσεις των, οἱ ὁποῖοι μετὰ ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα εἰς βάρος τῶν Κυπρίων ἀδελφῶν μας κοινουργήματά των, ἐγείρουν καὶ νέας εἰς βάρος τῆς Πατρίδος ἡμῶν ἀξιώσεις. Ἐπαβάλλεται ὅθεν ἡ διατήρησις τῆς ψυχικῆς ἐνότητος ὅλων ἡμῶν, ὡς Ἑλληνορθόδοξων. Πρὸς τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ὀριστικὴ τακτοποίησις τοῦ θέματος ἡμῶν, διὰ τὰ ἐπιτελῶμεν τὰ πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκοντα ἡμῶν ὡς ἐλεύθεροι Ἕλληνες πολῖται.

10. Καθίσταται ὅθεν ἀναγκαῖα ἐκ τῶν πραγμάτων ἡ προσθήκη εἰς τὸ περὶ ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως ἄρθρον τοῦ Νέου Συντάγματος τῶν λέξεων: «Εἰς τὸν ὅρον τούτου τῆς ΠΑΓΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΘΡΗΣΚΕΥΕΣΘΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΕΩΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΕΝ ΙΔΙΟΙΣ Ι. ΝΑΟΙΣ ΚΑΙ ΔΙ' ΙΔΙΩΝ ΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ».

Τὴν ἀποστολὴν τοῦ παρόντος θὰ ἐπακολουθήσῃ

δεύτερον σημείωμα, διὰ τὴν θεώρησιν τοῦ θέματος ἀπὸ νομικῆς, κανονικῆς, καὶ συνταγματικῆς ἀπόψεως περιληπτικῶς.

Μετ' εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.
τῆς Ἑλλάδος
ΑΓΓΕΛΙΟΣ

Β'

Ἀξιότιμοι κ.κ. Βουλευταί,

Ὡς τυγχάνει γνωστόν, ἔτει 1924 ἡ Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία εἰσήγαγε μονομερῶς δι' ἀπλῆς ποιμαντορικῆς ἐγκυκλίου τοῦ τότε Προκαθημένου της ἐν τῇ Θείᾳ Λατρείᾳ κατὰ τὴν τέλει τῶν ἐορτῶν τὸ νέον (Παπικόν) ἡμερολόγιον, παραβᾶσα οὕτω τὰς σεπτὰς ἀποφάσεις τῶν Θεοφόρων Πατέρων τῆς Α' Ἀγίας Οἰκουμένης Συνόδου, ἥτις ἐθέσπισεν ὡς ἐορτολόγιον τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον καὶ τὸ ἐπεκύρωσαν καὶ αἱ λοιπαὶ ἑξ Οἰκ. Συνόδοι, τῶν Πατριαρχικῶν Συνόδων τῶν συνελθουσῶν κατὰ τὰ ἔτη 1583, 1587, καὶ 1593, αἵτινες εἶχον καταδικάσει τὸ νέον διὰ φοικτῶν ἐπιτιμίων ὡς ὕβριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ νεωτερισμὸν ἀπαράδεκτον τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ Ν.Δ. τῆς 18.1.1923, ὅπερ καθιερώσαν τὸ νέον ὡς πολιτικόν, διέτηρε τὸ παλαιὸν ὡς Ἐκκλησιαστικόν (μήπω καταργηθὲν), πρὸς δὲ ἀγνοήσαν καὶ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ἡμερολογίου ὁμοῦς ἐξ ἐδικῶν Ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν, ἐάν αὕτη ἐνήργει τὴν ἀλλαγὴν ἀνευ τῆς προηγουμένης συναίνεσεως πασῶν τῶν Ὁρθοδ. Ἐκκλησιῶν θὰ καθίστατο σχισματικὴ ἔναντι αὐτῶν (βλ. Εἰσηγ. ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ)τος Ἐκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐν ΦΕΚ 25) 1) 23).

Ἐφ' ὃ, μερὶς πολυπληθῆς τῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδ. Χριστιανῶν, (ὑπερβαίνουσα σήμερον τὸ ἑκατομύριον), πιστεύουσα ἀσαλεύτως εἰς τὸ ἀκαινοτόμητον τῶν ὑπὸ τῶν Θεοφόρων Πατέρων παραδοθέντων, ὡς Πνεύματι Ἁγίῳ τεθεσπισμένων καὶ τὸ προμηθευθὲν νομοθέτημα τῆς Πολιτείας τηροῦσα, δὲν ἠκολούθησε τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἀντικανονικὴν καὶ παράνομον ἐορτολογικὴν καινοτομίαν, ἀλλὰ συνέστησεν ἰδίαν Ὁρθόδοξον θρησκευτικὴν Κοινωνίαν καὶ Ἐκκλησίαν, τῶν γνησίων (ὑπὸ τὴν ἐγγοίαν τῆς ἐν παντὶ τηρήσεως τῶν Ἱερῶν Παραδόσεων) Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος (Παλ)τῶν, διὰ τὴν ἀσκησιν τῆς Θ. Λατρείας κατὰ τὸ Πατριὸν Ἐορτολόγιον ἐν ἰδιοῖς Ναοῖς καὶ μὲ ἰδίους ἱερατικοὺς λειτουργούς, συμφώνως πρὸς τὰς περὶ ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, τῆς λατρείας, τοῦ συνέχεσθαι καὶ συνεταρτίζεσθαι (πρὸς σκοποὺς θρησκευτικῶς) διατάξεις τοῦ Συντά-

γματος καὶ τὸ Πρακτικὸν Γνωμοδότησεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν Α. Γιδιοπούλου, Ἀντεισαγγελέως Α. Π., Χ. Ἀνδρουτσίου, Καθηγ. Θεολ. Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ Ἡ. Βαμβέτσου, νομομαθοῦς. (Βλ. τοῦτο καὶ ἰδίᾳ τὸ ἐπὶ στοιχεῖον ΣΤ. Συμπέρασμα ἐν Δικαστικῇ 1933, σελ. 32, καὶ μνημειώδη ἀγόρευσιν Ἐλ. Βενιζέλου ἐν τῇ Βουλῇ περὶ συστάσεως ἰδίας Ἐκκλησίας τῶν Παλ(τ)ῶν, ἐν Πρακτ. 21)1) 1931. Π.ρ.βλ. Γνωμοδότησιν Ἀντεισαγ. Α. Π. Χα(ιδά 30)9)1935, τοιαύτην Καθηγ. Νομικῆς Ι. Σόντη ἐν Νο6 13 ἔτους 1965, σελ. 933 καὶ ὅπ' ἀριθμὸν 132010)17)12)1966 ἐγκύκλιον Ὑπουργείου Δικαιοσύνης).

Παρά ταῦτα, ἡ κρατούσα Ἐκκλησία, παρεκάλει παντὶ τῷ ἄνθρωπῳ τὴν λειτουργίαν τῶν ἱερῶν ἡμῶν Ναῶν, μέχρις οὗ ἐν ἔτει 1951, Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία, ἐξαστέλυσαν καθ' ἡμῶν τὸν ἀλήστου μνήμης διαγμῶν, καθ' ὃν οἱ Ναοὶ ἡμῶν ἐσφραγίσθησαν, ἀρχιερεῖς ἐξωρίσθησαν, κληρικοὶ ἀπεσχηματίσθησαν, μοναχοὶ καὶ λαϊκοὶ ἐκακοποιήθησαν καὶ ἐφρικασίωθησαν. Καὶ ἦγον μὲν βραδύτερον οἱ Ναοὶ ἡμῶν, πλὴν, ἡ λειτουργία τούτων τελεῖ πάντοτε ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τοῦ κλεισίματος, ἀπαγορεύεται δὲ ἡ ἱδρυσις νέων καὶ ἡ ἐπισκευὴ τῶν ἐτοιμορρόπων, τῶν πιστῶν ἐκκλησιαζομένων ἐπὶ κινδύνῳ τῆς ζωῆς των, διότι ἐλλείπει ἡ εἰδικὴ Συνταγματικὴ κατοχύρωσις ἡμῶν.

Ὅθεν, ὑποβάλλεται θερμοπατὴρ παροράσεις ὅπως εἰς τὸ ὑπὸ ψήφισιν νέον Σύνταγμα τῶν Ἑλλήνων προστεθῇ εἰς τὰς περὶ ἐλευθερίας τῆς θρησκ. συνειδήσεως καὶ λατρείας διατάξεις καὶ ἡ ἀκόλουθος:

«Βαπτρέπεται ἡ τέλεσις τῶν θρησκ. καθηκόντων καὶ ἐορτοπραξιῶν καὶ κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον (παλαιόν) ἐν ἰδίῳ ἱεροῖς Ναοῖς καὶ δι' ἰδίων ἱερατικῶν λειτουργῶν».

Δύναται αὕτη νὰ τεθῇ καὶ ὡς ἐρμηνευτικὴ δήλωσις ὡς ἑξῆς:

«Εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκ. συνειδήσεως περιλαμβάνεται καὶ ἡ τέλεσις τῶν θρησκ. καθηκόντων καὶ ἱεροπραξιῶν κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον (παλαιόν) ἐν ἰδίῳ ἱεροῖς καὶ δι' ἰδίων ἱερατικῶν λειτουργῶν».

Μόνον οὕτω θὰ προστατευθῶμεν ἀσφαλῶς οἱ Παλαιομνηστικοὶ κατὰ πίσσης ἀνταρτέτου πατριῶν καὶ τῶν γενικῶν περὶ ἀνεξιδιοκτησίας καὶ Θείας λατρείας Συνταγματικῶν διατάξεων καὶ θὰ δυναμίσθωμεν νὰ τελῶμεν ἐλευθέρως καὶ ἀκαλύπτως τὰ θρησκευτικὰ ἡμῶν καθήκοντα, συμφώνως τῇ θρησκευτικῇ ἡμῶν συνειδήσει, ἀπηλλαγμένοι διὰ παντὸς τοῦ ἄγχους τῆς διώξεως. Μόνον διὰ τῆς ὡς ἄνω εἰδικῆς διατάξεως θὰ διασφαλισθῇ ἡ πραγματικὴ θρησκευτικὴ ἐλευθερία ἡμῶν, ὡς προσήκει εἰς ἀληθῶς δημοκρατικὸν καὶ φιλελεύθερον Σύνταγμα.

Μετὰ διαπύρρον ἐν Κυρίῳ εὐχῶν καὶ βεθέλειας εὐ-

γνωμοσύνης

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Ἰανουαρίου 1975 (Π.Η.)
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος (Παλ(τ)ῶν)

ΑΓΕΕΝΤΙΟΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Στὴν παρόξενη ἐποχὴ μας ποὺ ἐπικρατεῖ σὲ ὁλοὺς τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς μας σύγχρσι, πνευματικὸ καὶ ἠθικὸ σκοτάδι, μαρινώδης ἀγὼν τῶν αἱρέσεων καὶ τῶν Σκοτεινῶν Δυνάμεων παραπονήσεως τῆς ἀσπλῆς Ὁρθόδοξου πίστεως μας, φῶς δδρηγητήριον καὶ σωστικόν, ὁπως καὶ σὲ καθε ἐποχῇ, εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ (ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ) καὶ τὰ Ὁρθόδοξα συγγράμματα.

Ἐνα ἀπ' αὐτὰ εἶναι καὶ τὸ λαμπρὸν, πνευματικώτατο βιβλίον ποὺ καταπλήσσει καὶ ὁρελεῖ τὸν ἀναγνώστη «Η ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΑΛΠΙΞ» τοῦ Ἱεροδιδάκτου Μακαρίου Διδασκάλου τοῦ Γένους μας (1688 — 1737).

Πολεμᾷ ἡρωϊκῶς καὶ ἐκμηδενίζει τὰς αἱρέσεις, ἀλλὰ στρέφεται περισσότερον ἐναντίον τοῦ δολίου καὶ κατηραμένου παπισμοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι πρόδρομος τοῦ ἐρχομένου Ἀ ν τ ι χ ρ ί σ τ ο υ! Τὸν ξεσκεπίζει ἔτσι ὥστε νὰ τὸν γελοιοποιῇ καὶ κοινοποιοποιῇ! Ἡ πρώτη ἐκδοσις τῆς «ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ» ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ» ἐκἀκὴ ἀπὸ τοὺς παπικούς περὶ τοῦ ἐτος 1750! Ἐξεδόθη ἐκ νέου σὲ ἄλλες τρεῖς ἐκδόσεις, ἀλλὰ γορήγορα ἐξαντλήθηκε.

Στὴν ἐποχὴ μας, ποὺ δυστυχῶς ὁ παπισμὸς κάνει πολὺ μεγάλη θραῖσι εἰς βάρος τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐξεδόθη πάλι σὲ 5ῃ ἐκδοσί! Δὲν πρέπει νὰ μείνη κανεὶς Ὁρθόδοξος, ποὺ νὰ μὴ ἀποκτήσῃ τὸν πολύτιμον αὐτὸν πνευματικὸν θησαυρὸν. Διατίθεται σὲ ὅλα τὰ Θρησκευτικὰ Βιβλιοπωλεῖα. Κεντρικὴ πώλησις εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον «ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ» ὁδὸς Γερανίου 20 ΟΜΟΝΟΙΑ, τηλ. 543.275.

Ἀναυοίνωσις

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν πιστῶν, ὅτι διὰ πᾶν ζήτημα οἰκονομικῆς φύσεως δέον ὅπως ἀπευθύνωνται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Σύμβουλον - Ἐλεγκτὴν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας κ. Θεόδωρον Μαριόλην, ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν, Κάνιγγος 32, τηλ. 628.280.

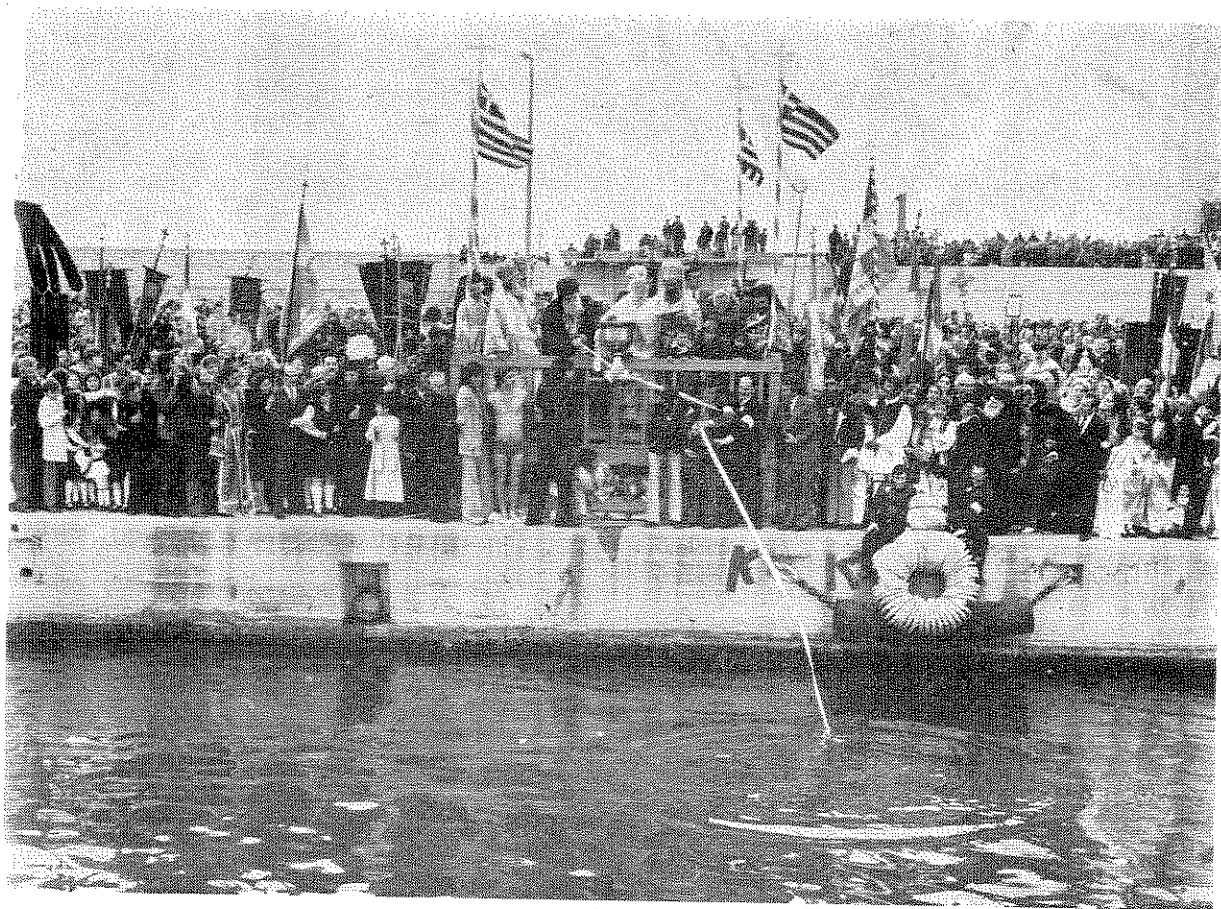
Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ι. Συνόδου

Ἡ Κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Μετὰ πάσης ἐπιβλητικότητος, ὑποβλητικότητος, μεγαλοπρεπείας καὶ πρωτοφανοῦς συρροῆς «τοῦ πιστοῦ τοῦ Κυρίου λαοῦ» ἐγένετο καὶ πάλιν ἐφέτος χάριτι θεῆς ἡ πατροπαράδοτος τελετὴ τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Φρεαττύδος. Ἐξ Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ τῶν περιχώρων Ἀττικῆς ἀλλὰ καὶ ἐξ ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὰς πρωινὰς ὥρας τῆς Κυριακῆς τῶν Θεοφανείων κατέφθανον πούλικαν καὶ πάσης φύσεως ὀχήματα εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Πειραιῶς. Ἡ θεία Ἀρχιερατικὴ λειτουργία ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτά-

του Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. κ. Γερωντίου, συμπαραστατοῦμένου ὑπὸ πλειάδος Ἱερέων, ἐκ Πειραιῶς καὶ ἐξ Ἀθηνῶν.

Ὁ ἐφετεῖνός ἐορτασμός τῶν Θεοφανείων ἦτο κατὰ τὸ ἄνευ προηγουμένου, τὸ μοναδικόν, τὸ ἀσύλληπτον εἰς τὸν ἀνθρώπινον νοῦν διὰ τὰ χρονικά τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγώνος. Μετὰ πάσης λαμπρότητος καὶ πρωτοφανοῦς αἰγλῆς ἐτελέσθη ἡ θεία Λειτουργία, ἐνῶ θαυμασία χορωδία ἱεροψαλτῶν, διευθυνομένη ὑπὸ τῶν μουσικολογιωτάτων Μοναχοῦ πατρὸς Δοσιθέου, κ. Ἰωάννου Σαρμανίδου, Νικολάου Κουκουλάκη, Ἰατροῦ Ἰω.

Ἡ συγκινητικὴ στιγμή τῆς Καταδύσεως τοῦ Τ. Σταυροῦ.

Τὰ παιδιά τῆς δίδος Εὐθυμίας Σπαγοῦ.

Τριανταφυλλίδου, βοηθημένον καὶ ὑπὸ ἄλλων ἱεροφαιτών. Οἱ ὕμνοι τῆς ἐπιφανοῦς ταύτης ἡμέρας ἀπεδίδοντο θαυμασίως καὶ ἐξόχως ὑπὸ τῶν περιφώνων χορωδιῶν τῶν ἱεροφαιτῶν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας ἤρχισεν ἡ πομπὴ κατευθυνομένη πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Φρεατύδος. Προηγούντο τὰ λάβαρα καὶ αἱ σημαῖαι τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, τὰ ἱερὰ ταῦτα σύμβολα, τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν εἰς τὴν ψυχὴν ἱερὰ συναισθήματα ἀγάπης πρὸς τὴν ἀγιοτάτην ἡμῶν Ἐκκλησίαν. Αἱ εὐσταεῖς νεάνιδες καὶ οἱ νέοι μετὰ τὰς ἐθνικὰς ἐνδυμασίας προεξέχοντες ἄφατον ἐνθουσιασμόν καὶ ἀγαλλίαν εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων. Αὐτοὶ ἀποτελοῦν τοὺς συνεχιστὰς τῆς ἱστορίας τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος καὶ τὴν παρήγορον ἐλπίδα διὰ τὴν προκαγορίην καὶ πρόδοον τῶν καθ' ἡμᾶς. Αἱ νεάνιδες τῶν Κατηχητικῶν τῆς Κατηχητρίας Εὐθυμίας Σπαγοῦ καθὼς καὶ τὰ ὄρφανὰ τοῦ περιφώνου Ὁρφανοτροφείου τοῦ Ἀκαταπονήτου καὶ δραστηρίου Ἀρχιμανδρίτου πατρὸς Διονυσίου Καλαργύρου ἐπλάσιον τὴν θαυμασίαν πομπὴν καὶ προσέθετον εἰς αὐτὴν μίαν χορίαν ἐξόχως ἐπιβλητικὴν καὶ μεγαλειώδη. Αἱ εὐσεβεῖς κυρίαὶ τοῦ Σωματείου ἡμῶν «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια» ἔδωσαν ἅπασαι τὸ παρὸν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Καί τί νὰ εἴπῃ τις περὶ τοῦ τάγματος τῶν Ὁσίων Πατέρων ἐκ μακρινῶν ἀποστάσεων προσελθόντων καὶ δωσάντων τὸ παρὸν εἰς τὸ ἱερὸν προσκλητήριον τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας; Εἰς ὅλων τὰ πρόσωπα ἔλαμπε τὸ ὁσιακὸν μειδίημα, τὸ μειδίημα τῆς ἱκανοποιήσεως διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ μας πρὸς τὰ ἱερὰ ἰδεώδη τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὁ Ἱερὸς λόγος τῶν Μοναζουσῶν ἦτο κατὰ τὸ πρωτάκουστον καὶ πρωτοφανές, τὸ ἐξόχως συγκλονιστικὸν καὶ συγκινητικὸν δι' ὅλους. Πολλοὶ ἐθεάθησαν κλαίοντες ἐνῶ προσέβλεπον εἰς τὰς Μοναζούσας γηραιὰς καὶ νεωτέρας, αἱ ὁποῖαι ἀνέφησαν τὰ πάντα διὰ τὸ δώσουν τὸ παρὸν εἰς τὴν ἱερὰν προσταγὴν τῶν ἡγετῶν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος Ἀρχιερέων. Ὁ ἀρίστα συγκεροτημένος χορὸς τῶν ἱεροφαιτῶν ἐψάλλε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἱερᾶς ποιμνῆς τῆς πρὸς τὴν θάλασσαν κατευθυνομένης. Εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀντήχουν οἱ περίφημοι τῶν Θεοφανείων ὕμνοι συγκινοῦντες τοὺς κατοίκους, οἵτινες πανταχόθεν παρηκολούθουν τὴν ἱερὰν ταύτην λιτανείαν. Ἡ φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Πειραιῶς μετὰ τὰ περίφημα ἐμβατήριά της ἐνεφύρχονε τοὺς πάντας. Εἴπετο ὁ ἱερὸς ἡμῶν κληρικός, οἱ Λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου, οἱ ἀγωνισταὶ ἱερεῖς ἡμῶν, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὰς ἐξαισίας στολὰς τῶν προσέδιδον

Στιγμιότυπον τῆς ἐορτῆς. Τὰ παιδιά τοῦ Ὁρφανοτροφείου Π. Διονυσίου.

μίαν εξέχουσαν αίγλην εἰς τὴν ὅλην λιτανείαν. Εἰς τὸ ἄκρον τῆς πυραμίδος τῆς ἱερᾶς πομπῆς ἐθεώοντο οἱ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἡμῶν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κ.κ. Ἀδ-ξέντιος καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ.κ. Γερόντιος, ὡσαύτως ὁ Μητροπολίτης Εὐδρίπου καὶ Εὐβοίας κ.κ. Παΐσιος καθὼς καὶ ὁ Μητροπολίτης Μεγαρίδος κ.κ. Ἀντώνιος.

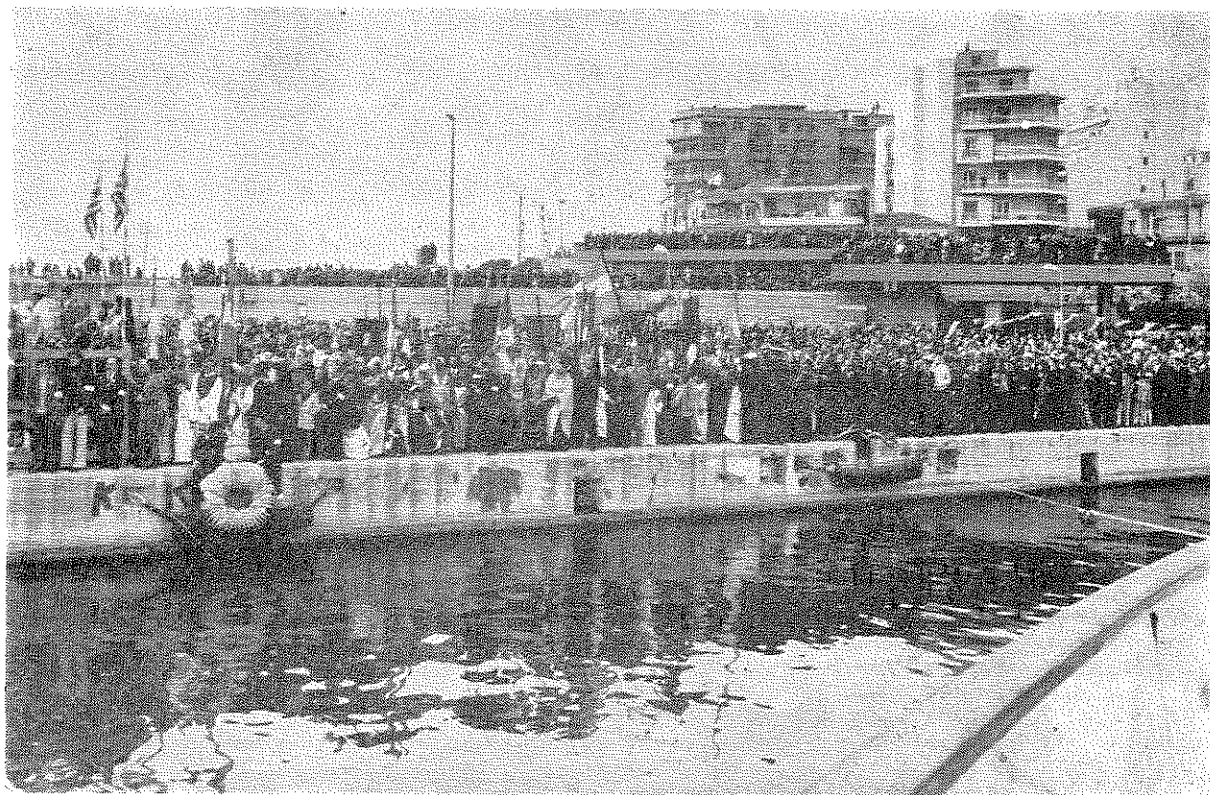
Τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ ἐδρίσκοντο παρὰ τὰ πλευρὸν τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων ἡμῶν, τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τῆς ὅλης λαμπρᾶς πομπῆς. Ἄλλοι ἔκλαιον, ἄλλοι ἐσταυροκοποῦντο, ἄλλοι συνέπαλλον μὲ τοὺς ἱεροφάντας καὶ ἄλλοι δρομέως κατηρθέοντο παρὰ τὴν θάλασσαν διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν λαμπρὰν τελετὴν τοῦ καθαγιασμοῦ τῶν ὑδάτων.

Ὁ μέγας ἀγιασμός ἐτετέλεσθη εἰς τὴν ἐξέδραν τὴν εἰδικῶς τοποθετηθεῖσαν καὶ διακοσμηθεῖσαν εἰς τὴν ἐκ τῶν προτέρων κεκαονισμένην θέσιν ὑπὸ τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγώνος, τῶν τιμησάντων διὰ τῆς παρουσίας τὸν τὴν λαμπρὰν ταύτην καὶ ἀλησμόνητον τελετὴν. Ἦτο κατὰ τὸ μοναδικόν, τὸ ἀσυλλήπτου ὀραϊότητος, τὸ ἐξόχως συγκινητικὸν καὶ ὑποβλητικόν. Εἰς τὸ σημεῖον τῆς τελετῆς καθ' ὃ ψαλλο-

μένου τοῦ «ἐν Ἰουδάνῃ βαπτίζομένου Σου Κύριε...» ἅπαντες ἀντήλασσον εὐχὰς μεταξὺ τῶν ἐγὼ οἱ συριγμοὶ τῶν σειρήνων τῶν πλοίων ἐδημιούργουν μίαν ἀπίστευταιρον ἁκρῶς κατανυκτικὴν. Τοιαῦται στιγμαὶ εἶναι ἀλησμόνητοι, εἶναι μοναδικαὶ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδίαι του ὑψοῦνται εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἔχει ὁ κάθε πιστὸς τὴν αἰσθησιν, ὅτι τὰ ἄνα τοῖς κάτω συνεσφάζει καὶ ὅτι ἡ γῆ ἐνοῦται μὲ τὸν οὐρανόν.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ καθαγιασμοῦ τῶν ὑδάτων ὑπὸ τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων ἡμῶν, ὁ Μακαριώτατος ἔλαβε τὸν λόγον καὶ διὰ μικροῦ λογιδρίου του ἐνεθουσίασε τὰ πλήθη εὐχαριστήσας πάντας τοὺς παρευρεθέντας καθὼς καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν Ἐθνος.

Ὅσοι παρευρέθησαν εἰς τὴν λαμπρὰν ταύτην τελετὴν τῆς μεγάλης ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, θὰ ἔχουν θαυμασίας καὶ συγκινητικὰς ἀκινήσεις καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἐπιγείου αὐτῶν βίου. Ὡς ἀπευθύνον παραγόντων παρακολουθήσαντων μετὰ μεγάλης προσοχῆς τὴν λαμπρὰν ταύτην τελετὴν, ἐλέγχθη, ὅτι ἀπὸ τῶν 30.000 πιστῶν παρακολούθησαν ταύτην. Καὶ εἶναι ἡ πρώτη φορὰ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν

Τὸ πλήθος τῶν πιστῶν παρακολουθεῖ τὴν τελετὴν τοῦ καθαγιασμοῦ τῶν ὑδάτων.

Ὁ πιστός τοῦ Κυρίου λαὸς ἐνθουσιᾶν καὶ ἀγαλλόμενος ἔδωκε τὸ παρόν εἰς τὴν λαμπρὰν καὶ ἀληθινὴν τελετὴν.

ἀγώνος καθ' ἣν τοσοῦτοι κληρικοί καὶ τοσοῦτος λαὸς ἔλαβε μέρος εἰς τὴν μοναδικὴν αὐτὴν τελετὴν. Ὅσοι δὲν παρευρέθησαν ἀπώλεσαν μίαν μεγάλην εὐκαιρίαν ἀνατίσεως, πτήσεως τοῦ νοῦ αὐτῶν πρὸς τὰ οὐράνια, τὰ ὑπερκόσμια καὶ τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Ἀπώλεσαν μίαν μοναδικὴν εὐκαιρίαν ἐνώσεως τῆς προσευχῆς τῶν μετὰ τὴν προσευχὴν χιλιάδων πιστῶν, αἱ ὁποῖαι ὡς θημῖα ἀνῆλθον εἰς οὐρανοὺς πρὸ τοῦ θρόνου τῆς θείας χάριτος. Παύχουν πολλοί, οἱ ὅποιοι ἀσπόνδως, καταχθονίως, ἀφανῶς καὶ ἐμφανῶς πολεμοῦν τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα καὶ διὰ παντίων μέσων βάλλουν κατὰ τῆς ἀγνωστῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας, εἴτε ἐκ τοῦ ὀνείσου εἴτε ἐκ τοῦ ἐμμέσου περιβάλλοντος. Ἀλλὰ οὐδὲν ἐπιτυγχάνουν. Ἡ νίκη εἶναι πάντοτε μετὰ τὸν Θεόν, μετὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν, τὴν ἀλήθειαν, τὸ φῶς. Πρὸς κέντρα λακτίζουν καὶ θὰ ἔλθῃ ἡμέρα καθ' ἣν θὰ λογοδοτήσουν, διότι προσπαθεῖν νὰ διασπείρουν τὴν ἐνότητά τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν κλήρου καὶ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ὡς μία ψυχὴ πάντοτε συνεσπάζεται καὶ συνεχίζεται κατὰ τὴν λαμπράν αὐτὴν πανήγυριν καὶ ἑορτὴν κάθε χρόνον. Πάντοτε ὡς ἔχομε κατὰ νοῦν τὸ περίφημον ἐκεῖνο τῆς Γραφῆς «ἀγωνίσαι ὑπὲρ τῆς Ἀληθείας καὶ Κύριος ὁ Θεός σου πολεμήσει ὑπὲρ σοῦ». Τοῦτο συνέβη καὶ κατὰ τὴν ἐφετεριν λαμπρὰν ἑορτὴν καὶ πανήγυριν, καθ' ἣν πολλοὶ παράγοντες ἐνήργησαν πρὸς μὲνταῖσιν τοῦ περιφήμου καὶ

πατροπαράδοτου ἑορτασμοῦ, ἀλλ' οὐδὲν ἐπέτυχον. «Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός γνωστὸς ἔσθι καὶ ἡττάσθι, διὰ μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός». Ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς διὰ μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Ἡ νίκη τῆς Ὁρθοδοξίας παρ' ὅλης τὰς ἐπιβουλὰς καὶ τὸν ἐξοντωτικὸν πόλεμον οἰκείων καὶ ἀλλοτρίων θὰ εἶναι μεγάλη ἢ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην κατὰ τοὺς λόγους τοῦ Προφήτου, διότι ὁ ἀγὼν ἡμῶν εἶναι ἱερός, εἶναι ἰδεώδης, εἶναι ἰδανικός, εἶναι ἀγὼν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, ὑπὲρ τῆς κατισχύσεως τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ Ὁρθοδοξία οὐδὲν ἄλλο εἶναι εἰ μὴ ὁ ἴδιος ὁ Θεός, ἡ ἀλήθεια.

Θερμότερα συγχαρητήρια ἀνέβησαν εἰς τοὺς μοχθῆσαντας διὰ τὴν ἐπιτείαν αὐτοῦ. Πρωτίστως εἰς τὸν ἀκάματον ἀσχιμανδρεῖτην καὶ ἐφημέριον τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Παλαιᾶς Πειραιῶς Μεροκοίου Καλοσκάμην, τὸν καὶ ἔχοντα τὸ γενικὸν πρόσταγμα, τὰ ἡρωϊκά μέλη τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. τὰ προποστατήσαντα καὶ ἀγωνισθέντα μέχρις ἐσχάτου διὰ τὸν ἐπιτυχὲς ἑορτασμὸν τῆς μεγάλης καὶ ἐπιφανοῦς ταύτης ἡμέρας, καθὼς καὶ εἰς τοὺς διαχειριστὰς καὶ διευθυντὰς τῶν ἡμετέρων Γραφείων κ. Θ. Μαριόλην, κ. Δ. Στέλλαν καὶ Μ. Μήμαρον, εἰ ὅποιοι μετὰ μεγάλην ἀγωνιστικότητά ζῆλον καὶ ἐνθουσιασμὸν ὀργάνωσαν τὰ πάντα ἀπὸ χρόνου ἰκανοῦ. Θερμότερα συγχαρητήρια ἐπίσης ἀνέβησαν εἰς τοὺς παλαιμάχους ἀγωνιστὰς τῆς Ὁρθοδοξίας

Στιγμιότυπον τῆς ἑορτῆς.

Γεώργιον Κόττην, Ἀνδρέαν Βασιλείδην, εἰς τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς τῆς τάξεως κ.κ. Ἀντώνιον Ζούλιαν, Σταμάτην Κιοῦσην, Νικόλαον Μενεγάτον, Γεώργιον Στ. Θανάσην κ.λ.π. οἵτινες ἐκοσμίασαν ὑπερβαλλόντως καὶ μεῖζας τῶν τὰς ψυχασωματικὰς δυνάμεις διὰ τὴν καλὴν ἐμφάνισιν τῆς ἐορτῆς.

Τὴν τελετὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας τῶν οἱ κ.κ. Βουλευτὰς τῆς Νέας Δημοκρατίας, Ἀθαν. Τσανταντᾶς, Ἡλίας Βουγιωνελάκης, Χρ. Κατσιγιάννης,

Ἡ σεμνὴ παρεμβολὴ τῶν Μοναζουσῶν, τὸ κλέος τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγώνος.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

ΜΗ ΑΔΙΚΗΤΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

Ὅπως ἐσημειώσαμεν εἰς προηγούμενον ἀρθρον μας, εἰς πᾶσαν παρεκτροπὴν τοῦ παιδιοῦ ἐπιβάλλεται ἡ παιδαγωγικὴ ἐπιμέλειαι, ὅποσδήποτε γινώσκῃ, δύναται νὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀφρέλειαν καὶ διόρθωσιν τοῦ παιδιοῦ. Τὸ ζήτημα εἶναι πολὺ λεπτὸν καὶ εἶναι πολλὰ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ προσέξουν οἱ γονεῖς εἰς περιπτώσεις τοιαύτας. Τὸ πρῶτον δὲ ποῦ πρέπει νὰ προσέξουν πολὺ, εἶναι νὰ μὴ ἀδικήσουν τὸ παιδί. Καὶ λέγομεν τοῦτο διότι δὲν εἶναι σπάνιον τὸ φαινόμενον γονέων, οἱ ὅποιοι ὑπερβάλλουν καὶ μεγαλοποιοῦν καὶ τὰ μικρὰ σφάλματα καὶ αὐτὰς ἐγίστε τὰς

Ταρσῇ Μπουγᾶ, ὁ Βουλευτὴς τῆς Ε.Κ.Ν.Δ. Γεώργιος Κομιτιάκης.

Σχετικῶς ἐδημοσίευσαν μετὰ τὰς ἀναλόγους φωτογραφίας τῆς τελετῆς αἱ Ἀθηναῖκαί ἐφημερίδες Βραδυνὴ τῆς 20 - 1 - 75 καὶ Ἀκρόπολις τῆς 21 - 1 - 75.

Ἄς εὐχόμεθα νὰ μᾶς ἀξιῶνῃ πάντοτε ὁ ἐν Τριάδι ἐπιφανεὶς καὶ τὸν κόσμον φωτίσας καὶ σώσας Θεὸς νὰ ἐορτάζωμεν καθ' ἑκάστον ἔτος μετὰ τῆς αὐτῆς καὶ ἐτι πλείονος μεγαλοσπουδαίας τὴν Δεσποτικὴν αὐτὴν ἐορτὴν τῶν Θεοφανείων. Γένοιτο!

Αἱ σεμναὶ Κυρίαὶ τοῦ Σωματείου «Παχαγία ἡ ὁδηγῆτρια» εἰς ἓν στιγμιότυπον τῆς τελετῆς.

ἀδῶας κινήσεις καὶ ἀγενόχους πράξεις τοῦ μικροῦ Ἄς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὴν δευτέραν περίπτωσιν.

Τὸ παιδί εἶναι φυσικὸν νὰ δεικνύῃ μιάν ζωτικότητα καὶ νὰ εὐχαριστῆται εἰς τὴν κίνησιν. Τοῦτο εἶναι ἐγγελῶς φυσικὸν διὰ τὴν ἡλικίαν τοῦ παιδιοῦ, ἀποτελεῖ δὲ ἀπαραίτητον ὅρον διὰ τὴν σωματικὴν του διάπλασιν καὶ ἀνάπτυξιν, σημεῖον δὲ ὑγείας καὶ εὐεξίας. Τὸ παιδί ἔχει ἀνάγκην γὰρ κινῆται, νὰ τρέχῃ, νὰ κἀμινῇ παντὸς εἶδους κινήσεις, νὰ φωνάζῃ, νὰ ἀσκῇ τὴν φωνὴν καὶ τοὺς πνεύμονας. Νὰ περιεργάζεται καὶ νὰ ζητῇ νὰ μάθῃ τὸ κάθε τι, νὰ ἐκφράξῃ διάφορα συναισθήματα, νὰ ὁμιλῇ καὶ ἀσκήτῃ εἰς τὸν ἐναρμόδιον λόγον, ὁ ὁποῖος εἶναι ἰδιαίτερον προνόμιον τοῦ ἀνθρώπου. Ὅλα αὐτὰ καὶ ἄλλα παρόμοια, ἐντελῶς ἀδῶαι καὶ φυσικὰ, πειράζουν ἐν τοιαύτοις τὰ νεῦρα μερικῶν γονέων. Καὶ τοὺς βλέπει καλεῖς νὰ στενοχωροῦνται, νὰ ἐπιπλήττουν συνεχῶς, νὰ ἐκδηλώνουν διαρκὴ δυσανεξίαν, νὰ μὴ θέλουν ν' ἀφήσουν εἰς

τὸ παιδί ἐλευθερίαν τινὰ κινήσεων, ἡ ὁποία εἶναι δι' αὐτὸ καὶ ἀνάγκη καὶ τέρεψις. Ἀπομονοῦν τὰ ἰδικὰ των μικρὰ χροῖνα καὶ ἀπατοῦν νὰ μεταβληθῇ τὸ παιδί εἰς ἓνα γέροντα, ὁ ὁποῖος νὰ καθήται ἡσυχώτατος καὶ σιωπηλὸς διὰ νὰ μὴ ταράσῃ τὴν ἡσυχίαν τοῦ σπιτιοῦ. Ἀγνῶμεν δὲ τὰς περιπτώσεις ἐκείνας, εἰς τὰς ὁποίας γονεῖς ξένοι πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ τὸν βίον τῆς ἀρετῆς, καταλογίζουσιν εἰς βάρος τοῦ παιδιοῦ των τὸ ὅτι εἰς ὠρισμένας περιστάσεις ἐφέρεται μὲ εὐκρινεῖαν καὶ ἔδειξε τιμωρία ἀπέναντι ἄλλων. Ἀναμιθῶντες ὅμως ὑπάρχουσιν ἀναριθμητοὶ περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας τὸ παιδί ἐκδηλώνει κακίας καὶ πταίει πραγματικῶς, ὅποτε οἱ γονεῖς ἀντιμετωπίζουν τὸν πταίστην καὶ ἐνοχόν. Ἀλλὰ τί συμβαίνει πολλάκις; Αἱ ἐπιπλήξεις καὶ τιμωρίαι δὲν εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ἐνοχῆς. Πολλάκις διὰ μικρὰ πταίσματα, τὰ ὁποία ἴσως θὰ ἔπρεπε καὶ νὰ παραβλέψουν οἱ γονεῖς καὶ νὰ ἐπιστήσουν περισσότερον τὴν προσοχὴν τοῦ παιδιοῦ εἰς σφάλματα καὶ ἐλαττώματα σοβαρώτερα, διὰ μικρὰ πταίσματα εἶναι ἱκανοὶ νὰ δημιουργήσουν σκληρὰς θεωρίας νὰ φανοῦν αὐστηροὶ μέχρις ἀπανθρωπίας, νὰ ἐπιβάλλουν ποινὴν πολὺ βαρύτεραν ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἤξιζε πράγματι τὸ πταίσμα τῶν παιδιοῦ. Πότε δὲ συνήθως σημειοῦται ἡ παρεκτροπὴ αὐτῆ των γονέων; Ὅταν προκαταλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ θυμοῦ, ὅταν κυριεύονται ἀπὸ τὴν ταραχὴν. Ἐν ταιαυτῇ περιπτώσει δὲν κρίνουν ψυχραῖως καὶ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ εὗρουν τὸν πραγματικὸν βαθμὸν τῆς ἐνοχῆς, ὥστε νὰ ἐπιβάλλουν τὴν ἀνάλογον τιμωρίαν. Ὁ θυμὸς καὶ ἡ παραφορὰ θολῶναι τὸν λογὸν των, ὥστε νὰ φθάσουν εἰς ὑπερβολὰς καὶ νὰ γίνωνται ἀδικοὶ κριταί. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς, πολλὰ δὲ περισσότερον ἀπ' ὅτι ἀξιζει ἡ ἐνοχὴ των, ἡ τιμωρεῖται καὶ δι' ἀντάπαντα πταίσματα. Καὶ δὲν εἶναι μὲν συνήθως εἰς θέσιν νὰ ἀπολογηθῇ καὶ νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις καὶ νὰ ὑπερασπίσῃ ὅπως πρέπει τὸ δίκαιόν των. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν σημαίνει καὶ ὅτι δὲν ἀντιλαμβάνεται τὴν ἀδικίαν ποὺ γίνεται εἰς βάρος των. Ποῖα δὲ ἡ συνέπεια τούτων; Ὅχι μόνον δὲν ὠφελεῖται ἀπὸ τὰς ἐπιπλήξεις καὶ τιμωρίας, ἀλλὰ καὶ ἐξανίσταται καὶ ἐρηθίζεται καὶ ἀγανακτεῖ. Τὸ δὲ χειρότερον, κλονίζεται εἰς τὴν ψυχὴν των ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς τοὺς γονεῖς, ἡ πεποίθησις εἰς τὴν ὁρθὴν ἀντίληψίν των καὶ τὴν ἀκριβοδικαίαν ἐκτίμησιν των πραγμάτων. Ἀλλ' ὅταν τόσαυτὰ χάσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς τοὺς γονεῖς των, τότε πλέον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιδράσουν ἐπ' αὐτοῦ οἱ γονεῖς. Οἱ λόγοι των, αἱ συμβουλαὶ των καὶ αἱ ἐπιπλήξεις των δὲν θὰ ἔχουν τὸ ἀνάλογον κύρος, ὥστε νὰ ὠφελήσουν τὰ παρεκτρεπόμενα τέκνα των. Προσοχή, λοιπόν, εἰς τὰς ἐπιπλήξεις καὶ τιμωρίας. Ἐάν θέλετε νὰ ἔχετε ἀμείριστον τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην των τέκνων σας, ποτὲ μὴ τὰ ἀδικήτε. Προτιμότερον εἶναι νὰ τιμωρήσете ἐπεικέστερον τοῦ πρέπειντος, παρὰ νὰ πληγώνετε τὴν ψυχὴν των παιδιῶν σας, μὲ τιμωρίας παραλόγους καὶ ὑπερβολικὰς καὶ ἀδίκους.

ΤΑ ΚΟΛΥΒΑ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΜΝΗΜΟΣΤΗΝΩΝ

Σχόλια πολλὰ καὶ λέγονται καὶ γίνονται κατ' αὐτὰς μὲ τὰ κολύβα των ἱερῶν μνημοσύνων «τῶν κεκοιμημένων ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν». Τὸ ἔθιμον δέ, τὸ ὁποῖον παρὰ των Πατέρων μας παρελάβομεν εἶναι, ταῦτα νὰ εἶναι θρασμένα, ὅπως εἶπεν ὁ Ἁγ. Θεόδωρος εἰς τὸν Πατρ(ο)ρχὴν Κων()πόλεως Εὐδόξιον, πρὸς διατροφήν τοῦ χριστοπρονύμιου λαοῦ κατὰ τὴν Καθαράν Δευτέραν, καθ' ἣν κατὰ τὴν παράδοσιν ὁ Ἰουλιανὸς ἐνόθευσε τὰ τρόφιμα των Χριστιανῶν, μελλόντων ἀπὸ τῆς ἡμέρας αὐτῆς νὰ κάμουν ἀρχὴν τῆς νηστείας τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς. Βασίζεται δὲ εἰς τὰ λόγια τοῦ Κυρίου περὶ τοῦ σίτου (Ἰωάνν. ΙΒ' 24) συμβολίζοντος τὴν Ἀνάστασιν των νεκρῶν σωμάτων. Λέγομεν δὲ «ἔθιμον» διότι οὐδαμοῦ τῆς Ἀποκαλύψεως καθιεροῦται ἡ τάξις αὐτῶν, ὅπως γίνεται σήμερον, ἡ δὲ Ἐκκλησία μίαν καὶ μόνον γνωρίζει τὰξιν ἱεροῦ μνημοσύνων κεκοιμημένων τὸν θρασμένον σίτον.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ συναγωνιζόμεθα νὰ καταργήσωμεν τὸ ἔθιμον τοῦτο καὶ νὰ τὸ ἀντικαταστήσωμεν μὲ τὸν ἄθραστον σίτον εἴτε μὲ τὰ ἤδη ἀντὶ κολλύβων προσφερόμενα καὶ εὐλογοῦμενα ὠτῖδια, ἐκ φόβου των πιστῶν δηλητηριάσεως ἐκ τοῦ θρασμένου σίτου καὶ των διαφόρων καρκινεμάτων, ποὺ ἡ συνήθεια ἐρεῖρε πρὸς γλυκασιμὸν καὶ εὐάρεστον βρώσιν. Τὸ ἔθιμον εἶναι ἰσχυρὸν καὶ θὰ ἔχη σοβαρὸν ἀντίκτυπον ἡ προσπάθεια καταργήσεως αὐτοῦ.

«Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.

Πρόεδρος

Ἀρχιεπίσκοπος ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 628.280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
Διευθυντῆς συντάξεως + ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐδοίας
Πάσιος

Κάτιγγος 32 — Ἀθῆναι 147

Προϊστάμενος Τυπογραφείου

Γεώργιος Σερμπίνης

Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθῆναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἑσωτερικοῦ:	Ἑξάμηρος δραχμὰς	30
»	Ἑτησίᾳ	» 50
Ἑξωτερικοῦ:	Ἑξάμηρος δολάρια	3
»	Ἑτησίᾳ	» 5
	Τιμὴ Φύλλου δραχ.	3.—

Ἀνοιχτή Ἐπιστολή

Ἐν συνεχείᾳ τῶν ὁσῶν γράφει εἰς τὸν «ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΚΟΣΜΟΝ» 28.12.74 ὁ καλὸς χριστιανὸς κ. Γεώργ. Σχοινῆς, περὶ τῆς ὄντως χυδαίας μαλλιαροκομμουνιστικῆς γλώσσης, μεταβολῆς τοῦ ἡμερολογίου κ. λ.π. θὰ μοί ἐπιτραπῇ νὰ εἰπῶ ὀλίγα, διὰ τὸ ἐνδιαφέρον ὅπερ ἔδειξεν ὁ πολιτικὸς κόσμος διὰ τὴν εἰρήνευσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ τῆς ἐπαναστατικῆς δικαίᾳ ἐκκλησιαστικῆς μεταβολῆς (1924) ἔνεκεν τῆς ὁποίας ἐφυγαδεύθη ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ εἰρήνη, μέχρι σήμερον.

Ἀπὸ τινος χρόνου πολὺς γίνεται ὄγκος περὶ τῶν ἐκπτώτων 12 μητροπολιτῶν, εἰς αὐς δὲν ἐπετράπη προσφυγῇ εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας. Οἱ ἐκπτώτοι ἐμφανίζονται ὡς καρατομηθέντες, ὡς συνθλιβόμενοι ὑπὸ τοὺς τροχούς τῶν κ.λ.π. Φονεὺς δὲ τῶν κληρικῶν τούτων, ὁ «δικτάτωρ» ἀρχιεπίσκοπος κ. Σεραφείμ μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν Συνόδου. Δὲν παρέχεται ἡμέρα χωρὶς ἐφημερίδες, χριστιανικά περιοδικά καὶ ἰδιώται ἀκόμη διὰ τηλεγραφημάτων, ἢ δημοσιεύσεων, νὰ ἀπαυτοῦν τὴν καθαίρεσιν τοῦ ὑπατίου τῆς δικτηρίας τῶν 12 ἀρχιερέων καὶ τὸν ἐγκλεισμόν εἰς ἐρημικὸν ἡσυχαστήριον. Τοσοῦτον ἐξήγειραν τὴν κοινὴν γνώμην ὑπὲρ τῶν ἐκπτώτων, ὥστε 155 βουλευταὶ τῆς κυβερνητικῆς παρατάξεως, τῆς Νέας Δημοκρατίας (ὑπὸ τὸν κ. Κων. Καραμανλῆν), συνήλθον εὐθύς ἐπὶ τὸ αὐτὸ καί, ἐκ συμφώνου ἅπαντες, υπέγραψαν πρότασιν νόμου, δι' οὗ ἐπιτρέπεται ἡ προσφυγὴ τῶν ἐν λόγῳ ἀρχιερέων εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας.

Ἀξιοὶ συγχαρητηρίων, τύπος καὶ ἰδιώται. Τὸ ἐπίτευγμα πρωτοφανές. Ἐνεφάνισαν τοὺς 12, καθημαγμένους, καρατομημένους κ.λ.π., ἐνῶ κατ' οὐσίαν οὐδὲν συνέβη. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἰς ἐξορίαν ἐστάλησαν, αὐτοὶ εἰς φυλακὰς ἐνεκλείσθησαν, αὐτοὶ ἀπεσχισματίσθησαν, ἢ ἄλλως πως ἐξημετέλσθησαν. Ἐν ζῳῇ καὶ πλήρει ὑγείᾳ ὄντες, ἔλαβον τὸν μισθὸν τῶν καὶ τὸ δῶρον (50.000 δρχ.) λόγω τῶν ἐορτῶν καὶ ἐφρησυχάζουσιν!

Ἐν καὶ ἡμῖν ἐκατομμύριον, ὀρθοδοξώτατοι καὶ φιλησυχώτατοι ἐθνικόφρονες Ἕλληνες πατριῶται, χριστιανοί, ἐπὶ 50 ὁλόκληρα ἔτη ἀπανθοῶπως διασώμενοι, οὐχὶ δι' ἄλλας κακουργίας, εἰ μὴ μόνον διὰ τὴν ἀκαινοτόμητον χριστιανικὴν πίστιν, δὲν κατόρθωσαν νὰ συγυμνήσουν, ὅχι 155 βουλευτάς, ἀλλ' ἔστω 5 μόνον, ἵνα διαμαρτυρηθῶσι δι' ὅσα ἀνθρώπινα ὑπέστησαν σερνοὶ ἱεράρχαι καὶ νομοταγέστατοι πολῖται, κακαδικόμενοι μὲ τὸ ἀστεῖον αἰτιολογικὸν (οἱ κληρικοί) τῆς... «ἀντιποικίσεως ἀρχῆς»! Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ὑποβολῆς «προτάσεως νόμου» διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ἢ δι' ὀρισμένον ἀριθμὸν ρασκόφων, ὡς ἀκρότατον. Τ-πάρχει τὸ Ν.Δ. 18)25 Ἰανουαρίου 1923, ὁρίζον, ὅτι ἡ μὲν πολιτεία θὰ ὀδεύῃ κατὰ τὸ Νέον ἡμερολόγιον,

ἀλλ' ἡ Ἐκκλησία θὰ ἀκολουθῇ τὸ Ἰουλιανόν Ἑορτολόγιον. Τί συνέβη, ὅμως; Οὔτε οἱ βασιλεῖς ἐσεβάσθησαν τὴν ὑπογραφήν των, οὔτε οἱ δικασταὶ ἐσκοτίσθησαν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου τούτου. Ἄλλοι κατεδίκαζον, ἄλλοι προσεκτικώτερον ἐρευνῶντες — κατὰ Θεὸν — τὴν ἀλήθειαν, ἀπῆλλατον τοὺς «ἐνόχους»!

Οἱ βουλευταὶ τῆς Λαοίσης εἰδοποιήθησαν ἐγκαιρῶς, ἵνα ληφθῇ μέτρον, περὶ ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τηλεγραφήματα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐστάλησαν, τῶρα δτε συζητεῖται τὸ Σύνταγμα. Ἰδομεν ὅπως ὁποῖον τὸ ἐνδιαφέρον των, ἵνα ἀσπώσωμεν τὰ Καίσαρος Καίσαρι.

Παρά τὰς διαμαρτυρίας μας τὸ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ συνταράσσεται ἀκόμη ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1974. Ἔχει διορισθῇ ἐκεῖ, ὡς πολιτικὸς διοικητής, μισομόναχός τις, ἀπόστρατος ἀξιωματικός, ὅστις καὶ πολυβόλα ἠβουλήθη νὰ στήσῃ πρὸς κατακρήμνισιν τῆς ΜΟΝΗΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ, διὰ ζήτημα μνημοσύνου τοῦ Πατριάρχου, ὅστις αὐτὸς ἐαυτὸν ἀπεξένωσε τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ὑπολήψεως τῶν ἀγιωρετῶν Πατέρων καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ἐνεκα τῶν οἰκομνηστικῶν παπικῶν, ἀντορθοδόξων δοξασμῶν του. Τοῦτον κατακρίνει ὁ τύπος καὶ ἰδιαίτερος τὰ χριστιανικά περιοδικά. (Βλέπε «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ» Νο 83, Απριλίου 1974 καὶ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΤΥΠΟΝ» Νο 207, 208, 209, 220)74).

Ἀθῆναι 30.12.74

Μετὰ πλείστης τιμῆς
ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Ἀξιωματικὸς Χωρὶς ἐ.ά.
Κρέσσας 27 — Κυψέλη

ΚΟΙΝΟΠΟΙΕῖΤΑΙ: «ΦΩΝΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
(Κάνιγγος 32) ἵνα ὑπομνήσῃ τοῖς βουλευταῖς τὸ καθήκον των, πρὸς κατοχύρωσιν τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐλευθέρος θρησκεύεσθαι πρὶν ἢ ψηφισθῇ τὸ Σύνταγμα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Συνδρομηταὶ ὅπως μὲς ἐνημερώνουν εἰς περιπτώσιν ἀλλαγῆς κα-
τακίας των.

“Ευαγριος ἐφ’ ὃ τέλειται Δυσὶ Κυρίοις δουλεύειν ἀδύνατον

Λέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι, ἀπαντα τὰ κατ’ εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν πλάσματα τοῦ ΘΕΟΥ, πρέπει γὰρ ἔχωμεν καθ’ ὅλην τὴν φιλοξενίαν μας ἐν τῷ προσκαίρῳ καὶ ματαίῳ τούτῳ Κόσμῳ τῶν ποικίλων δογματισμῶν καὶ θλήρων ΠΙΣΤΙΝ ΕΛΠΙΔΑ ΑΓΑΠΗΝ.

Γοῖα ἐφόδια πανίσχυρα καὶ ἀνεκτίμητα ἵνα ἀφ’ ἐνὸς μὲν εὐχερῶς υπερπηδῶμεν κάθε ἐμπόδιον τοῦ παλατιοῦ Ἐωσφόρου καὶ τῶν πονηρῶν ὁργάνων αὐτοῦ, ἀφ’ ἑτέρου δὲ ἐκτελῶμεν Θεάρεστα ἔργα τὰ ὁποῖα ἐξασφαλίζουν τὰ τε ἐλπίγια καὶ τὰ Ἐπουράνια ἀγαθά.

Αὐτὸ, ὡς γνωστὸν τηγχάνει εἰς κάθε χριστιανόν, ἐδίδαξε καὶ ἀπέδειξε, λόγοις καὶ ἔργοις, ὁ ΙΗΣΟΥΣ μας, ἐσυνέχισαν οἱ Ἁγ. Ἀπόστολοι ΑΥΤΟΥ, οἱ Ἁγ. Πατέρες τῶν κατὰ καιροὺς συγκαληθεισῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τὰ ἑκατομύρια Ὁσίων, Ἁγίων καὶ Μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι ὑπέστησαν τὰ πάνδεινα καὶ ἐν τέλει ἐθυσιάσαν εὐχαρίστως τὴν ζωὴν αὐτῶν διὰ τοῦ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ τὴν πίστιν τὴν ἁγίαν καὶ τοῦ Ἑθνικοῦ τὴν ἐλευθερίαν, συνεχίζουν δὲ νὰ διδάσκουν ὄχι ὅμως καὶ νὰ πράττουν (κατὰ πλειοψηφίαν) οἱ τοῦ 20οῦ αἰῶνος ἀντιπρόσωποι τοῦ ΘΕΟΥ ἐπὶ τῆς Γῆς καὶ οἱ διακινδυνώνοντες, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, τὰς τύχας Σόφρωντος τοῦ Κόσμου, διότι εἶναι αἰχμάλωτοι τῶν (5) πέντε αἰσθησέων τῆς σκολιμοθρόνου σαρκὸς καὶ τῆς ὕλης.

Καίτοι, ἰδίως ὁμοίως, ἐξακριβῶνουν ὅταν, ἀναγκαστικῶς ἀκολουθοῦν κηδείας ἀξιοματόχων, πλουσιῶν καὶ ἐν γένει συνανθρώπων μας, ὅτι Γῆ καὶ εἰς Γῆν ἀπελεύσῃ. Οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος σὺ συνοδεύῃ ἢ δόξα.

Διατὶ ἄραγε μόνον νὰ διδάσκουν καὶ νὰ μὴν ἀποδεικνύουν καὶ ἔργοις, ὅτι πιστεύουν εἰς ΘΕΟΝ, ὅστις εἶναι ΑΓΑΠΗ καὶ δὲν ἀφήνει νὰ χαθῶν τοὺς πιστεύοντας καὶ ἐλπίζοντας εἰς ΑΥΤΟΝ;

(Ὅπου 2—3 ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου καὶ Ἐγὼ μετὰ ξὺ αὐτῶν)

Ἐχω τὴν ταπεινὴν γνώμην ὅτι ἀφ’ οὗ ὁ ΘΕΟΣ μᾶς κατέστησεν ἱκανοὺς γὰρ ἐκπληροῦμεν τὸ θέλημα ΑΥΤΟΥ ἀλλὰ μᾶς φωτίζει καὶ μᾶς ἐνδυναμώνει, ἐφ’ ὅρου ζωῆς, εἰς τὴν ἐφεύρεσιν ἀναρτημένων μέσων καὶ τρόπων διευκολυνόντων μας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν Θεαρέστων ἔργων, ἢ ἀδυναμία ὅλων μας, κατ’ ἀναλογία ἀφείλεται εἰς τὴν παρακμὴν τοῦ θρησκευτικοῦ παράγοντος καὶ ἐντεῦθεν ὅλων τῶν μεγάλων ἡθικῶν ἀρχῶν καὶ ἀξιῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων, ὡς ἐπὶ ἀρραγῶν θεμελίων, ἐνεργεῖται ἡ οἰκοδομὴ καὶ πρόδοσις ἡ πνευματικὴ, ἡ ἡθικὴ, ἡ κοινωνικὴ, ἡ οικονομικὴ, ἡ ἰσχύς καὶ τὸ μεγαλεῖον τῶν λαῶν τῆς Γῆς.

Ἡ δὲ παρακμὴ τοῦ θρησκευτικοῦ παράγοντος ἀφείλεται εἰς τὴν ἑλλειπὴν Χριστιανῶν μητέρων βασιλισσῶν τοῦ σπιτιοῦ ἵνα ἐνδιαφερόσῃ διὰ τὴν οἰκογέ-

νειαν, τὴν ἱερὰν ταύτην ἐστίαν καὶ Ἁγίαν Κυψέλην τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, διὰ τὸν ἄνδρα καὶ τὰ τέκνα τὸν ὅπως ἡ Ἁγία Νόνα μήτηρ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου ὅστις, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἀνήγειρεν ἐν ΙΚΟΝΙῳ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τὰς ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΑΣ ἐνῶ οἱ σημερινοὶ ἀνὰ τὴν ὑφήλιον, ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι (κατὰ πλειοψηφίαν) θησαυρίζουν σατανικοὺς θησαυροὺς ἐπὶ τῆς Γῆς (καθ’ ἑκάστην ἀναγιγνώσκωμεν καὶ νεότερα γεγονότα ὅτινα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ φαντασθῇ ἀνθρώπινος νοῦς. Ποῦ εἶσαι Διογένη μὲ τὸν φαγόν;!) διὰ νὰ ἐγκαταλείβουν αὐτοὺς μετὰ τὸν διαχωρισμὸν τῆς ζωῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ φθοροῦ σώματος ἐνταῦθα.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἐπαβάλλεται ὅπως ἀποκτήσωμεν (ὁ ΘΕΟΣ ἔδωκε λογικὴν μόνον εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν κατέστησε ἱκανὸν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ) μητέρας Βασιλίσσας τοῦ σπιτιοῦ ὅποτε θὰ ἔχωμεν, συνεχιστὰς τοῦ ἱεροῦ ἔργου τῶν διδασκαλίσσας

Στοιχιότυπον ἀπὸ τὴν ἐορτὴν τῶν Θεοφανείων εἰς τὴν Στυλίδαν. Ἡ Ἱερά Ποιμὴ ἐκπαύα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν μας, ἥτις διακρίνεται μεγαλοπρεπῆς εἰς τὸ βάθος τῆς φωτογραφίας, κατευθυνομένη πρὸς τὴν θάλασσαν. Προηγεῖται τῆς ποιμῆς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Καλλίνικος μὲ τοὺς ἱερεῖς τοῦ Ἀρχιμ. Εὐσέβιον, ἀδελφωτάτου Γεωργίου, Κωνσταντίνου, πανηγυράτου καὶ Ἡλίου.

Κατάστασις

Δωρεῶν ὑπὲρ τῶν Κυπρίων

Δημήτριος Κατοίλας	Δραχ.	Ἰ. Ναὸς Ἀγ. Γεωργίου Ν. Λιοσίων	570
Ἰ. Ναὸς Ἀγίας Τριάδος Μπαλλας	2.000	Ἰωάννης Κεπάμπογλου, ἐπιτροπὴ Ἀγ. Γεωργίου	1.000
Ἰ. Ναὸς Ἀγίου Θεοδώρου Ν. Σμύρνης	2.900	Ἰ. Ναὸς Ἑπαπαγνῆς Πειραιῶς	3.000
Ἰ. Ναὸς Ἀγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου Θεσ.	6.000	Ἰ. Ναὸς Γεννήσεως Θεοτόκου, Κοιν. Σεργῶν	10.000
Ἰ. Ναὸς Ἀγίας Φιλοθέης	6.000	Ἰ. Σκήτη Ἀγ. Πατέρων Χίου	1.000
Ἰ. Μονὴ Ἀγαλήψεως Κοζάνης	826	Ἰερὸν Ἑσυχαστήριον Ἀγ. Νεκταρίου Ἀχαρν.	1.250
Ἐμμανουὴλ Μπατζανασιάνης	5.000	Ἰ. Ναὸς Ἀγ. Γεωργίου Μεσσημ. Θεσ.	2.200
Ἰ. Ναὸς Ἀγίας Τριάδος Τρίμη	5.000	Ἀπόστ. Στεφάνου καὶ Μαρία Κατοίλα	700
Ἰερὺς Ἀρσένιος Θεοφύλακτος	31.620	Ἰ. Ναὸς Ἀγ. Φανουρίου Γλυφάδος	1.520
Ἰ. Ναὸς Ἀγ. Γεωργίου — Νέστορος Θεσ.	3.000	Ἰ. Ναὸς Τιμίου Σταυροῦ Κορινθίου	10.000
Κωνσταντῖνος Καραβᾶς	1.600	Ἀρχμ. Σάβας Σταυροβουνιώτης	5.000
Χρήστος Σινάκος	700	Ἰ. Ναὸς Ἀγ. Τριάδος Ευλοκίστρου Κορινθ.	800
Δημήτριος Τσουτσολόπουλος	3.500	Ἰ. Ναὸς Εὐαγγελιστρίας Καραβᾶ	16.000
Κωνσταντῖνος Τούτουζας	850	Ἰ. Ναὸς Ἀγ. Γεωργίου Κηφισιάς	2.010
Ἰερὺς Ἀθανάσιος Ταύτρας	5.000	Ἰ. Ναὸς Ἁγίων Τριῶν Παρθένων	2.770
Ἰ. Ἀδελφότης Ἀγ. Τριάς Ν. Λιοσίων	4.000	Ἰ. Ναὸς Ρόδου τοῦ Ἀμαράντου	6.000
Ἰ. Ναὸς Κοιμήσεως Τσακιοῦ	3.000	Ἐμμαν. Τσαμπιακλῆς, Σάμος	1.100
Ἰ. Ναὸς Ἀγίου Σπυρίδωνος Σαλαμῖνος	1.500	Ἰ. Ναὸς Ἀγ. Νικολάου, Ἀχαρνᾶ	8.000
Ἰ. Ναὸς Ἁγίων Πάντων Πτολεμαΐδας	7.850	Ἰ. Ναὸς Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ν. Ἡρακλείου Ἀττικῆς	11.412
Ἰερὺς Ἰωάννης Τσακυσίδης	1.000	Ἰ. Ναὸς Ἀγίου Γεωργίου Ταμπουρίων	1.055
Ἰ. Ναὸς Ἀγίου Δημητρίου Ἀμφιάλης	1.000	Ἰ. Μονὴ Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης	1.500
Ἰ. Ναὸς Κοιμήσεως Ταμπουρίων	2.025	Ἰ. Ναὸς Ἀγ. Γεωργίου — Ἀγ. Πνεῦμα Σεργῶν	1.000
Ἰ. Ναὸς Εὐαγγελιστρίας Χαλκίδος	3.000	Ἰ. Ναὸς Ἀγ. Ἀγναντίου, Κοκουβάδωνες	1.500
Ἰ. Ναὸς Τριῶν Ἱεραρχῶν Κορινθίου	4.670	Ἰερομόναχος Θεόδουλος Γεντίδης, Χίος	1.000
Ἰ. Ναὸς Ἀγ. Ἀναργύρων Ποταμιά Θάσου	3.000	Δημήτριος Παρασκευόπουλος	1.000
Ἰερ. Εὐσέβιος Ἰ. Μονὴ Ἀγ. Νικολάου Λαμίας	2.000	Ἰ. Ναὸς Ἀγίας Μαύρας, Περιστέρι	1.700
Ἰ. Ναὸς Ἀγίων Ἀναργύρων Αἰγίνης	3.900	Ἰ. Ναὸς Ἀγ. Νικήτα, Κάλυμνος	4.000
Ἰ. Μονὴ Ἀγ. Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης	5.000	Ἰ. Ναὸς Μεταμορφώσεως, Αἰγάλεω, Ἰ. Ν. Λεσ.	5.000
Ἰ. Ναὸς Ἀγ. Σπυρίδωνος Λαμίας	4.150	Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξάντιος	1.000
Ἰ. Ναὸς Παναγίας Γαλακτοτροφούσης	2.160	Ἀφροδίτη καὶ Ἀσπασία	1.000
Ἰ. Ναὸς Τριῶν Ἱεραρχῶν Δράμας	5.000	Ἀρχιμανδρίτης Γεράσιμος Βράκας	1.000
Ἰ. Ναὸς Ἀγίου Ἀχιλλεῖου	700	Ἰ. Μονὴ Ἀγ. Εἰρήνης Κοροπίου	7.648
Γ. Ρ.	500	Ἰ. Μονὴ Ἀγ. Στεφάνου, Π. Ἡράκλειον	1.000
Παράρτημα Ἑσυχαστῶν Θηβῶν (Μιχ. Θωμᾶς)	1.200	Ἀρχ. της Δαμιασκηνὸς Πέρας	3.200
Ἰ. Ν. Μεταμορφώσεως (ΠΘΕΟΚ) Κυθήνης	4.000	Ἰ. Ναὸς Ἀγίας Μαύρας καὶ Τιμοθέου Καρυσ.	14.000
Βασίλειος Κατσιάνης Ἐλασ. Λαρίσης	500	Ἰ. Μονὴ Ἀγ. Ἀρσενίου	1.800
Ἰ. Μονὴ Ἀγ. Θεοδώρου Πάρου	2.000	ΑΝΩΝΥΜΟΣ	200
Θεοδώρα Μοναχὴ Πάρου	1.000	Ἰερὰ Μονὴ Κοιμήσεως Πάργης	5.000
καὶ διδασκάλους κατ' ἀπολυθῆσαν δὲ Ἀρχοντας καὶ		Μαρία Ἰ. Χατζῆ	150
Ἀρχο μένους ἐφοδιασμένους μὲ ΠΙΣΤΙΝ ΕΛΠΙΔΑ		Ἰ. Μονὴ Ἀγ. Κωνσταντίνου Χίου	4.000
ΑΓΑΠΗΝ φρονούντας τὰ ἄνω καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ Κό-		Ἐκ τεσσάρων ἀνωνύμων Ἀδελφῶν	1.000
σμου, ὅπως οὐδεὶς ἰσχυρισμὸς ἐκ ἀμφοτέρων δέον νὰ		Παράρτημα Βόλου	3.400
ἐργάζονται πρὸς τὸ ζῆν καὶ τὴν ἀπόκτησιν ἐκ μέρους		Ἰ. Ναὸς Παναγίας Παλαιομερολογιτῶν Καρ.	8.500
τῆς γυναικὸς τῆς (κακῶς ἐννοουμένης) ἐλευθερίας!		Ἰ. Ναὸς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Κοιμήσεως	
Δυσὶ Κυρίαις δουλεῖν ἀδύνατον. Ἐσπαστος ἐφ' ὃ τέ-		Καρυσο. Καρυσ.	5.500
τακται.		Χαράλαμπος Παπαχαράλαμπος	500
Δημήτριος Ἀγ. Κωνσταντινίδης			

Ἡγουμένη Ματρώνα Βουλαζερή, Χίος	1.000
Ἰ. Ναός Ἀγ. Φανουρίου Αἰγάλεω	816
Ἰ. Ναός Ἀγ. Παρασκευῆς Χαλκίδος	2.000
Ἰ. Μονή Ἀγ. Μαρίνης Κορινθίας	4.000
Ἐπίσκοπος Ἀκάκιος Ντούσκιος	15.000
Ἰ. Ναός Ἀγ. Νικολάου (Κορυδαλ.)	5.000
Νίκη Γαλανομάτη (Καναδά)	1.500
Γεώργιος Κοντογιάννης	1.000
Ἰερὸς Ναός Στυλίδος	1.400
ΣΤΟΛΟΝ	302.852

ΛΩΡΕΛΙ ΤΗΡ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

ΑΝΩΝΤΜΟΣ	Δραχ.
»	20.000
»	500
»	1.000
»	300
»	100
Γκανάτσιος Ἀνδρέας	100
Γεράδης Σοφία	100
Εἰγγελία Παναγιωτοπούλου	250
Χαράλαμπος Χαλκίδης	1.000
Μαρία Ρήγα	300
Μαρία Γιαννακοπούλου	300
Βασιλική Κόντου	500
Ἰ. Ναός Ἐξαγγελιστρίας Χαλκίδος	1.000
Δημήτριος Γεωργιάς	50
Δημήτριος Τσοφίμας	500
Ἰ. Ναός Ἀγ. Ἀγαγγύρων Αἰγίνης	4.600

Πένθη

Ἀπῆλθε πρὸς Κύριον τὴν 4.1.75 Π.Η. ἡ μητέρα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θανμακού καὶ Φθιώτιδος κ. Καλλίνικου Εὐγενία Μοναχή, κατὰ κόσμον Ἑλένη Τζανή Χανιώτη ἐκ Μυκόνου.

Τῆς κηδείας τῆς γενομένης τὴν ἐπομένην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Σπυρίδωνος ἐν μέσῳ κοσμοσυρροῆς μεγάλης, προσέστη ὁ υἱὸς τῆς Μητροπολίτης Καλλίνικος μετὰ τῶν Ἱερέων τῆς ἐπαρχίας του.

Ἡ σορὸς τῆς μεταστάσης μετεφέρθη καὶ ἐνεταφιάσθη εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίας Τριάδος Μενδε νίσης μετὰ Πούλιαν καὶ αὐτοάνητα.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἡμῶν ἐκφράζει τὰ συλλυπητήριά της εἰς τὸν τεθλῆμενον Σεβασμιώτατον καὶ τὴν ἀνωθεν παρηγορίαν αὐτοῦ, εὐχομένη, ὅπως ἡ μεταστάσα ἀναπαυθῇ εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ.

Ἰ. Ναός Ἀγ. Φιλοθέης	2.211
Μαρία - Ἀλίκη Θωμᾶ	650
Ἰ. Ναός Ἀγ. Γεωργίου Σερρών	500
Ἰωάννης Σταυροπούλας	200
Ἀνδρέας Μήτσου, Ἀγρίνιον	1.000
Ἀναστασία Μοναχή	250

ΣΤΟΛΟΝ: 35.411

Ἀπὸ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος εἰς Λαμίαν. Προηγείται τῆς λιτανείας ὁ Μητροπολίτης Καλλίνικος μετὰ τῶν Κληρικῶν του.

Ἀργίαι

ὑπὸ τῆς Δ. Ι. Συνόδου ἐτέθησαν ἀργίαι ἀπὸ πάσης Ἱεροπραξίας εἰς τοὺς κάτωθι Κληρικούς, αἵτινες κληθέντες κατ' ἐπανάληψιν, ὅπως ἀπολογηθῶσι δι' ἀποδιδωμένας εἰς αὐτοὺς κατηγορίας, οὗτοι περιεφρόνησαν καὶ δὲν προσήλθον.

Οὗτοι εἶναι οἱ κάτωθι:

1. Ὁ Σεβ. Διακείας Ἀκάκιος
2. Ὁ Ἱερομ. Χαράλαμπος Φουτσιτζής (Δράμας)
3. Ὁ Ἱερομ. Ἐπιφάνιος Γούσιος (Δομοκού).

Ὡς καὶ οἱ προηγούμενοι

4. Ἱερομ. Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς (Σπάτων)
5. Αἰδεμ. Δημήτριος Κοτσικῶνας (Ίλίσια — Ἀθηνῶν) εἰς Ἀγ. Τριάδα ἰδιόκτητον Ἐκκλησίαν τοῦ Σεβ. Διακείας Ἀκακίου).

6. Αἰδεσ. Ἰγνάντιος Μπάφας (Κουκουδάουνες — Ἀττικῆς) εἰς Ἐθαγγελίστριαν ἰδιόκτητον Ἐκκλησίαν τῆς Ἱ. Μονῆς Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου Λυκοδύσεως Ἀττικῆς.

Προτρέπονται, ὅθεν οἱ πιστοί, ὅπως μὴ προσέρχονται εἰς τοὺς Ἱ. Ναοὺς ἐνθα καταφρονητικῶς ἱεουργοῦσιν οἱ ὡς ἄνω Κληρικοί.

Ὁ Σεβ. Ἀστορίας κ. Πέτρος

Οὗτος δὲν ἀνήκει εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ὡς μὴ συμφωνῶν πρὸς τὴν χαρὰς τῆς ἐκείνου τῶν προκατόχων ἡμῶν Ἀρχιερέων καὶ ἀκολουθοῦσιν ὑφ' ἡμῶν Γραμμῇ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

Ὡς ἐκ τούτου δὲν δύναται νὰ ἱεροπρακτῇ εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς Ἱεροὺς Ναοὺς Ἑλλάδος καὶ Ἑξωτερικοῦ, οὐδὲ νὰ ἐξυπηρετῇ τοὺς ἡμετέρους πιστοὺς.

Δήλωσις

Ὁ ὑπογεγραμμένος Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Χαράλαμπίδης, ἐφημέριος καὶ πρῶτος τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Μενιδίου Ἀττικῆς, δηλῶ ὑπευθύνως, ὅτι τὰ ὑπ' ἐμοῦ κυκλοφορήσαντα πρὸ καιροῦ ἔγγραφα καὶ σχολιασθέντα ὑπὸ τοῦ ἡμερησίου Ἀθηναίου Τύπου, ἐγράφησαν παρὰ τὴν θέλησίν μου, κατόπιν ἰσχυρῶν καὶ ἐπιμόνων πιέσεων ἐτέρων πασχόντων, ἐπιδιωκόντων τὴν καταφρόνησιν τοῦ γοήτρου τῆς ἡγεσίας τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας. Ὡς ἐκ τούτου, ἀναικλῶς ταῦτα ὡς καὶ τὴν ἀποκήρυξίν μου καὶ ἀνεπιφυλάκτως τάσσομαι παρὰ τὸ πλεονὲς τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ἀναμείνων τὴν ἐκδίκασιν τῆς

ὑποθέσεως τοῦ Σεβ. Κυκλάδων σχετικῶς περὶ τοῦ Πατριάρχου Βενεδίκτου ἢν λεπτμερῶς ἔχω ἀναφέρει ἐν τῇ πρὸς ὑμᾶς ἐκθέσει μου.

Ὁ δὴλὼν

Ἀρχιμ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ

Ἀρσις ἀργίας

Ὁ μέχρι πρότινος τελῶν ἐν ἀργίᾳ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Χαράλαμπίδης προσήλθεν ἐνώπιον τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ ἐν μετανοίᾳ ἐξήγησε συγγνώμην παρ' αὐτῆς, δηλώσας ὅτι τὰ κυκλοφορήσαντα ὑπ' αὐτοῦ ἔγγραφα, τὰ θύγοντα καιρῶς τὸ κύρος τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱ. ἡμῶν Συνόδου ἐπὶ τοῦ ἐπιμάχου θέματος τῶν Μυστηρίων τῶν νεοσημερολογιτῶν, καθὼς καὶ τὴν ἠθικὴν ὑπόστασιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. Αὐξεντίου, ἐγράφησαν παρ' αὐτοῦ ἄνευ τῆς θέλησός του, ἀσκηθείσης βίας ἐπ' αὐτοῦ, πρὸς καταφρόνησιν τοῦ γοήτρου τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

Κατόπιν τῆς ἐνεργείας του ταύτης ἤρθη ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἀργία καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀποκατεστάθη πλήρως.

Εὐχαριστίαι

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ.κ. Αὐξέντιος μὴ δυνάμενος νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ἕνα ἕκαστον εὐχαριστεῖ θερμῶς ἀπὸ τῆς παρουσίας στήλης ἅπαντας τοὺς τιμήσαντας τὴν ἐορτὴν αὐτοῦ διὰ τῆς παρουσίας των ἢ δι' εὐχητηρίων τηλεγραφημάτων καὶ ἐπιστολῶν Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, Ἱεροδιακόνους καὶ Ἱερὰς Μονὰς καὶ Παραρτήματα, εὐχόμενος αὐτοῖς τὰ βέλτιστα ψυχῇ τε καὶ σώματι.

Κηρύγματα

Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου ὁδ. Μακεδονομάχων 23, Καλλιθέα, Λεωφορεῖα Συναγῶν, Στάσις Πράσι-νος Μύλος. Τηλ. 031.533.240 καὶ 031.511.518 γίνονται κηρύγματα ὑπὸ πεπεισμένων ὁμιλητῶν Θεολόγων καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων.

Ὁμοίως καὶ εἰς τὴν Λαμίαν, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος, πλησίον τοῦ Ἀγ. Λουκά, Τηλ. 0231.24.706.